

ham, at naar man vedtager § 3 i den Skikkelse, i hvilken den er vedtaget ved anden Behandling, men uden den af mig foreslaaede Tilføjelse, kan man ikke undgaa, hvis noget saadant kommer til at foreligge i Praksis, at det opfattes, som om man sagde til Kommunen: Hvis du tager dig af en, som du i og for sig ikke er pligtig at tage dig af, gaar det ud over dig, medens den, som ikke opfylder sine Pligter ifølge Loven, slipper fri. Det er for at undgaa denne Inkonsekvens, denne Anomali, at man, naar man overhovedet vil give Bestemmelsen, efter min Opfattelse ogsaa bør have Tilføjelsen. Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse, at Forslaget kun indeholder en Bemyndigelse for Ministeren, vil jeg sige, at hvis en Minister administrerer loyalt, saa vil han bruge Bestemmelsen i en større Udstrækning, hvis man faar Ændringsforslagets Tilføjelse med, end hvis man kun faar § 3, saaledes som den nu foreligger, thi saa kan Ministeren ikke, selv i ganske oplagt uretfærdige Tilfælde, benytte Bemyndigelsen.

Indenrigsministeren (Kragh): I Anledning af det ærede 17de tingvalgte Medlems (Trier) sidste Bemærkninger ønsker jeg at udtale, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Grundlaget for en Afvikling af denne Lovgivning bør være saaledes, at det er foreneligt med Ret og Billighed, og at en Afvikling, som erkendes at være uretfærdig, som gaar ud over nogle til Fordel for andre, som lader visse ubeskyttede for derigennem at skaffe andre Beskyttelse, ikke bør finde Sted. Men jeg kan heller ikke paa nogen mulig Maade erkende, at det skulde være Tilfældet med det foreliggende Lovforslag, det er foreneligt med Billighed og Retfærdighed samtidig med, at det er Udtryk for Ønsket om i saa vid Udstrækning, som Forholdene gør det muligt, at nærme sig den Tilstand paa dette Omraade, som var den helt almindelige før Krigen, og som ogsaa fremtidig skal blive det, nemlig den Tilstand, at der er fuld Frihed til at disponere baade fra Ejernes og Lejernes Side. Netop fordi jeg ønsker, at denne Afvikling skal ske under Hensyn til Billighed og Retfærdighed, har jeg søgt at forme Loven saaledes, at den paa det Omraade, som det ærede Medlems Ændringsforslag angaar, vedvarende beskytter saadanne Virksomheder, som henvender sig til et Publikum indenfor et snævert begrænset Omraade, medens derimod saadanne Virksomheder, hvis Beliggenhed ikke er i samme Grad bestemmende for Virksomhedens Trivsel,

nu frigives under Hensyn til det Forhold, som jeg føler mig overbevist om er til Stede: at der med Hensyn til saadanne Lokaler, som disse Virksomheder anvender, langt fra vedblivende er en saadan Knappehed, som Tilfældet hidtil har været.

Trier: Den højtærede Minister sagde, at det er netop Hensynet til Ret og Retfærdighed, der har bevirket, at han har affattet Bestemmelsen i den omtalte Paragraf saaledes, som den er affattet. Hvis jeg ikke husker fejl — men jeg husker maaske fejl —, er det ikke den højtærede Minister, der har stillet det Forslag, som blev vedtaget i Folketinget. Ministerens Forslag var af en anden Art, idet det efter min Mening principielt nærmede sig meget mere til det, vi her har foreslaaet. Hvorledes det forholder sig hermed, ved jeg for øvrigt ikke rigtig, men i alt Fald, hvis den Ordning, der nu er slaaet fast i Folketingets Vedtagelse, kan betegnes som Ret og Retfærdighed, saa maa jeg tilstaa, at saa er Opfattelsen af, hvad Ret og Retfærdighed er, forskellig, og det kan jo gerne være, at forskellige Mennesker ser forskelligt paa de Begreber.

Hermed sluttede Forhandlingen om de stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Trier, Gunnar Fog-Petersen, Marie Hjelmer, Holdgaard, Jeppesen, Steincke, C. F. Sørensen og Veistrup*

forkastedes med 29 Stemmer mod 21.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 af *Steincke, Henriette Crone, Albert Jensen, Martin Olsen, Johannes Pedersen, C. F. Sørensen, Trier og Veistrup* (se ovenfor)

forkastedes med 29 Stemmer mod 22.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 af *Indenrigsministeren* (se ovenfor)

vedtoges med 29 Stemmer; 21 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod Forslaget.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derefter til Forhandling.

C. F. Sørensen: Da saavel den højtærede Indenrigsminister som Flertalspartierne har vist en Uvillie til paa en saglig Maade at behandle dette store og vigtige Spørgsmaal, skal jeg paa mit Partis Vegne